

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: J. Š.

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: I) **CETIN, a. s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

II) **Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a. s.**
sídlem 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava - Mariánské Hory

III) **A.K.**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 110824/2019 ze dne 5. 8. 2019, ve věci
prodloužení platnosti územního rozhodnutí č. j. OÚDL 1509/2016 ze dne 8. 8. 2016,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Právní předchůdkyně žalobce A. Š. se podanou žalobou ze dne 6. 9. 2019 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 110824/2019 ze dne 5. 8. 2019, kterým bylo zamítnuto odvolání její a žalobcovo a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Obecního úřadu Dolní Lutyně č. j. OÚDL 1015/2019 ze dne 10. 5. 2019. Prvostupňovým rozhodnutím byla k žádosti společnosti ČEZ Distribuce, a. s., prodloužena platnost územního rozhodnutí č. j. OÚDL 1509/2016 ze dne 8. 8. 2016 do 9. 1. 2021 pro stavbu „Dolní Lutyně 3018/2, Zvonař, NNk“.
2. V žalobě je namítáno, že stavba, které se napadené rozhodnutí týká, je stavbou, kvůli níž je třeba omezit vlastnické právo, avšak v rozporu s § 170 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), není vymezena v územně-plánovací dokumentaci. Dále je namítáno, že předmětná stavba má zasahovat do kořenových systémů minimálně 45 vzrostlých stromů, že žalobce bude omezen ve využívání pozemku, na němž má být stavba vybudována, nejen po dobu stavby, ale i následně v důsledku existence ochranného pásma podzemního vedení. Dále bylo namítáno, že vedení mělo být uloženo do hloubky 1,2 m pod úroveň terénu s mechanickou ochranou v celé trase vedení. Žadatel měl v první řadě využít možnost připojit předmětné pozemky přes pozemky ve vlastnictví žadatele o připojení.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 14. 1. 2020 navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na obsah napadeného rozhodnutí s ohledem na korelaci žalobních a odvolacích námitek. Zdůraznil, že v řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí se znovu hlediska ve smyslu § 90 stavebního zákona neposuzují, ale posuzuje se pouze zachování práva žadatele provést stavbu na základě již vydaného územního rozhodnutí; žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 111/2014-43 ze dne 20. 8. 2014). V projednávaném případě byly splněny zákonné podmínky pro prodloužení platnosti územního rozhodnutí – důvod žádosti stavební úřad akceptoval a nezjistil žádné okolnosti či změny v území, které by prodloužení bránily; ostatně takové nové skutečnosti neuváděla ani strana žalující.
4. Osoby zúčastněné na řízení se k věci samé nevyjádřily.
5. Protože původní žalobkyně A. Š. v průběhu řízení dne 7. 8. 2020 zemřela, rozhodl soud usnesením č. j. 25 A 180/2019-63 ze dne 21. 1. 2021, že v řízení bude pokračováno s nynějším žalobcem J.Š.

6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že společnost ČEZ Distribuce, a. s., podala dne 3. 1. 2019 k Obecnímu úřadu v Dolní Lutyni žádost o prodloužení územního rozhodnutí č. j. OÚDL 1509/206 ze dne 2016. Důvodem žádosti byla vyvlastňování věcného břemene části úseku stavby; požádala o prodloužení o 3 roky. Manželé Š. a pan L. P. vznesli proti žádosti námitky. Obecní úřad Dolní Lutyně rozhodnutím č. j. OÚDL 1015/2019 ze dne 10. 5. 2019 žádosti platnost územního rozhodnutí prodloužil do 9. 1. 2021. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali manželé Š. odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
8. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
9. Podle § 93 odst. 3 stavebního zákona dobu platnosti územního rozhodnutí může stavební úřad na odůvodněnou žádost prodloužit; podáním žádosti se běh lhůty platnosti rozhodnutí staví. Na řízení o prodloužení lhůty platnosti rozhodnutí se vztahují přiměřeně ustanovení o územním řízení s tím, že veřejné ústní jednání se nekoná a závazná stanoviska, námitky nebo připomínky lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, jinak se k nim nepřihlíží.
10. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v žalovaném citovaném rozsudku č. j. 7 As 111/2014-43 ze dne 20. 8. 2014, v řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí ve smyslu § 93 odst. 3 stavebního zákona se posuzuje zachování práva žadatele provést stavbu na základě již vydaného a pravomocného územního rozhodnutí. K uvedenému Krajský soud dodává, že smyslem řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí je posouzení, zda je možné zachovat účinky již vydaného rozhodnutí, ne však jakkoliv toto rozhodnutí měnit. Lze poukázat i na rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 45 Ca 22/2005-40 ze dne 23. 2. 2006, podle nějž prodloužení platnosti územního rozhodnutí není institutem, na základě kterého by měla být přezkoumávána zákonnost prodlužovaného územního rozhodnutí. Optikou uvedených zásad ovládajících řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí nutno posoudit i jednotlivé námitky, obsažené v žalobě.
11. Pokud se týče námitek, že stavba nesplňuje podmínky pro vyvlastnění, tyto nejsou předmětem rozhodovací činnosti správního orgánu ani v řízení o vydání územního rozhodnutí, ani v řízení o jeho prodloužení. Je to žadatel, který určuje svou žádostí předmět řízení a stavební úřad této žádosti buď vyhoví, nebo ne. Nemá možnost hledat variantní řešení. Ovšem žadatel, který požádá o povolení projektu, který nesplňuje podmínky pro vyvlastnění, ačkoli je pro jeho realizaci vyvlastnění nutné, se vystavuje riziku, že svůj záměr nebude moci realizovat. K jeho realizaci je totiž nutno současně mít jak územní rozhodnutí, zohledňující hlediska stanovená v § 90 stavebního zákona, tak i vyvlastňovací rozhodnutí, zohledňující hlediska stanovená zákonem č. 184/2006 Sb., o

vyvlastnění. Námitky týkající se hledisek rozhodných pro vyvlastnění nemohou být v územním řízení zohledňovány. K jejich vypořádání slouží jiné samostatné řízení.

12. Pokud se týče námitky k samotnému umístění a provedení stavby (hloubka pokládky, vliv na kořenové systémy či ochranné pásmo), jedná se o věci, které byly předmětem řízení o původním územním rozhodnutí z roku 2016. Pokud nedošlo ke změně poměrů, nemohou být znovu posuzovány a učiněn o nich závěr odchylný od závěru v původním pravomocném rozhodnutí.
13. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
15. O náhradě nákladů zúčastněných osob bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jim náhrada nákladů nebyla přiznána, neboť nebyly splněny podmínky tam uvedené pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 10. 6. 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu